

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ,
perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa**

Et In octo Partes ... distincta ...

De Deo Vno, & Trino

Vindalium, 1646

Sect. III. An possit dari, & de facto detur species aliqua impressa Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38742

30 TRACTATVS
quia infinitè superat omnem substanciam creatam, & creabilem.

SECTIO III.

An possit Dari & de facto detur species aliqua impressa Dei.

CONCLUSIO I.

Non repugnat de potentia' absoluta dari speciem aliquam impressam Dei.) Est communis contra Thomistas, probaturque hac ratione, quia datur in beatis species expressa Dei, ergo & impressa dari potest. Antecedens ostenditur, quia cuiuslibet intellectionis terminus intrinsecus est verbum mentis, seu species expressa rei intellectæ; ar visio Dei est vera intellectio: sequela patet, quia si repugnat dari speciem impressam Dei, hoc est maximè quia repugnat dari finitam aliquam, & perfectā similitudinem essentiæ Dei infinitæ. At hæc ratio nullius est momenti, siquidem species expressa melius obiectum representat, cum sit formalis expressio & veluti imago illius, quam impressa, quæ

tantum est quædam qualitas, tribuens intellectui vim effingendi prædictam similitudinem obiecti.

„ Dicunt aliqui, parem esse rationem utroque : quare in beatis negant tam speciem expressam , quam impressam. Sed frustà, nam communi Philosophorum sensu, intellectio nihil est aliud quam actualis quædam assimilatio inter intellectum & rem intellectam ; quæ nō sit secundum esse reale, ut constat, intellectus enim non fit re ipsa lapis, dum concipit lapidem: sed per expressionem rei intellectæ, quæ nihil aliud est quam verbum mentis, seu species expressa, de qua loquimur: & propter quam Aristoteles interdum ait, intellectum in actu esse rem ipsam quæ intelligitur. Itaque cum visio beatifica sit vera intellectio, negari non potest, quin per illam species expressa producatur. Eo vel maximè, quia eiusmodi species est terminus intrinsecus intellectuationis , sicut calor calefactionis : quare sicut repugnat reperiri calefactionem, sine calore, ita intellectum sine verbo mentis seu specie expressa.

Nota 1. quòd etsi Filius & Spiritus sanctus nullum producant Verbum, non sequitur esse aliquam intellectu-

D 5

32 TRACTATUS

sine verbo mentis: quia eorum intellectus eadem est cum intellectione Patris, quæ non est sine Verbo.

Nota 2. repugnare quidem, quod Deus à forma aliqua creata accipiat vim illam intrinsecam & substantialem quam habet, concurrendi ad sui visionem instar speciei; nihil tamen obesse, quominus possit Deus producere speciem aliquam impressam, per quam habet intelligibilitatem quandam extrinsecam. & accidentariam.

CONCLUSIO II. Non datur de facto in beatis species aliqua impressa Dei, sed ipsa diuina essentia se habet instar speciei impressæ quoad visionem beatificam.) Ratio est, quia non requiritur species impressa quādo obiectū est per se presens intellectui. & non minus est immateriale quam ipsa species: Deus autem est per se præsentissimus intellectui beatorū, & immaterialissimus, ergo nulla species impressa concurrit de facto ad visionē Dei, sed essentia diuina se habet instar speciei, seipsā immediate repræsentando intellectui beatorum.

Nota 1. Visionem beatificam ut est à Deo, posse duplenter considerari 1. ut est ab illo specialiter concurrente per modum obiecti. 2. ut etiam est ab illo con-

currente per modum causæ primæ & vniuersalis: ac priori modo esse necessariam, quia essentia diuina etiam, ut ratione antecedit liberum decretū Dei, potest gerere vices speciei, seipsum immediate representando intellectui, cui intimè coniuncta est: posteriori autem adeoque simpliciter esse liberam, cum possit Deus denegare generalem concursum, ad eam planè necessarium. Quare ad saluādām libertatem visionis beatificæ, ex parte Dei, non opus est recurrere ad speciem aliquam expressam, libere à Deo productam.

Nota 2. qnòd etsi relatio diuina per se loquendo, habeat vim seipsum representandi intellectui creato sine illa specie media: impossibile tamen est quod intellectus creatus eam aetū videat, nisi Deus per concursum generalem libere exhibitum: adeoque tota Trinitas ad eam visionem concurrat. Vnde præmissa conclusione nihil sequitur, contra vulgatum illud, Opera Trinitatis ad extra sunt indiuisa.

„ Nota 3. etsi ut visio beatifica sit modo connaturali, requiratur lumen gloriæ, non tamen speciem impressam ad hoc necessariā esse: quia cum obiectū visionis non sit ratio agendi ipsius po-

D 6.

tentia, sed potius comprincipium illius, ad eandem operationem tendens, satis est quod secundum se, sit coniunctum potentiae, & ab ea indistans. Nec refert, quod obiecta corpora non videantur, nisi per species; hoc enim est per accidentem, eò quòd non possunt per se vñiri potentiae visuæ.

SECTIO IV.

Quid de facto Beati videant & videre possint in Deo.

CONCLUSIO I.

Posunt Beati formaliter vi visionis videre in ipso aliquas creaturas, non tamen omnia possilia.) Prior pars probatur 1. ex August. qui II. de Ciuit. Dei cap. 7. & 29. duplēm agnoscit in sanctis Angelis creaturarum cognitionem, aliam matutinam seu in Verbo, aliam vespertinam, seu extra Verbum per proprias rerum species. 2. ratione, nam essentia diuina ex se est repræsentatiua creaturarum, ut ex eo manifestum est, quod Deus in seipso videt creaturas ex infrà dicendis, quidni ergo poterit adeò intendi lumen beatificum, ut vi